

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124011889
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124011889.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M, MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugeľa na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 16.05.2025, sp. zn. 4T/60/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom zo dňa 14.05.2025, sp. zn. 4T/60/2024 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 15.03.2024, v mieste svojho trvalého bydliska prevzal výzvu Okresného súdu v Prešove č. k. 5T/51/2019 zo dňa 13.02.2024 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, s termínom nástupu do piatich dní od doručenia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Prešove č. k. 5T/51/2019, zo dňa 01.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/45/2020, zo dňa 25.11.2020, uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 6PP/36/2020, zo dňa 06.11.2020 a uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 8Tos/2/2024, zo dňa 30.01.2024, pričom po prevzatí tejto výzvy, bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote určenej súdom, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do 11.06.2024, kedy bol operatívnymi pracovníkmi OKP Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove.

Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.05.2025 prostredníctvom obhajcu podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 30.06.2025. Namietal, že k spáchaniu skutku sa priznal a svoje konanie oľutoval. S predchádzajúcou obhajkyňou boli dohodnutí, že po doručení rozsudku podá návrh na odklad výkonu trestu, pričom bolo jeho chybou, že si neoveril, či žiadosť bola podaná. Je si vedomý, že už v minulosti bol opakovane vo výkone trestu. Zo správy ÚVTOS vyplýva, že výkon trestu bol bezproblémový. Po prepustení z výkonu trestu už chce žiť riadnym životom, preto prosí súd o zhovievavosť. Je presvedčený, že za skutok, ktorý spáchal je možné uložiť aj

alternatívny trest, napr. trest povinnej práce. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a uložil mu alternatívny trest.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa na hlavnom pojednávaní k skutku priznal a svoj skutok úprimne oľutoval, na druhej strane zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti za trestné činy odsúdený, pričom zohľadnil aj predchádzajúce nepodmienečné tresty, pri ktorých sa neuplatňuje zahľadanie odsúdenia výkonom tohto trestu. Na jednej strane súd zohľadnil postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu a jeho snahu zamestnať sa a zaradiť sa do pracovného procesu, na strane druhej nemohol opomenúť množstvo predchádzajúcich odsúdení, za ktoré mu boli opakovane ukladané tresty odňatia slobody v nepodmienečnej forme, pričom je zrejmé, že ani výkon týchto trestov neodradil obžalovaného od páchania trestnej činnosti a nevedol ku korekcii jeho správania. Za tohto stavu potom súd pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme vo výmere sedem mesiacov, ktorý zohľadnil všetky uvedené aspekty, a ktoré bral súd do úvahy. Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čo vyplýva z odpisu registra trestov, zaradil ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd, po oboznámení sa s odvolaním obžalovaného, týmto odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu, konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16.05.2025, po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté súdom s tým, že sa nevykoná dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom správne u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že poľahčujúca a priťažujúca okolnosť je síce uvedená v odôvodnení rozsudku, avšak nenašla svoj odraz vo výroku o treste. Vzhľadom na to, že ide iba o formálnu chybu, ktorá by nemala dopad na správnosť výroku o treste, ani na jeho druh a výšku, krajský súd už uvedené nenapravoval zrušením napadnutého výroku rozsudku a následným rozhodnutím o odvolaním napadnutom výroku.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu, zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej, ako aj generálnej prevencie je potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na základe zistených osobných a majetkových pomerov obžalovaného odvolací súd je toho názoru, že uložený trest je možno považovať za mierny, s poukazom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, najmä s poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento už bol celkovo päťkrát súdne trestaný,

aj keď v jednom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený pre fikciu zahľadania odsúdenia a v jednom prípade mu bol ukladaný súhrnný trest, avšak celkovo trikrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má v tejto evidovaných celkovo 26 priestupkov, vrátane priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a priestupkov proti majetku. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, s poukazom na skutočnosť, že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal len obžalovaný, uvedené odvolací súd napraviť nemohol, nakoľko by došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného len na základe ním podaného opravného prostriedku.

Správne však prvostupňový súd rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že chce žiť riadnym životom, aj keď v minulosti bol opakovane vo výkone trestu, tento bol bezproblémový, preto žiada uložiť alternatívny trest, napr. trest povinnej práce, krajský súd udáva, že s uvedeným názorom obžalovaného sa nestotožnil, vzhľadom na skutočnosť, že ak v minulosti obžalovanému ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal nevedli k jeho náprave, nie je možné očakávať, aby nápravu obžalovaného zabezpečil alternatívny trest, ktorý je svojou povahou miernejší ako nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe konštatovaných dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.